

גלגולה של רוח

ותמימה דיה כדי לעשות זאת לפי צו לבה. אתם ודאי שואלים מה עניין שמיטה אצל הר סיני. אנסה לבאר.

שנים אני מסתובבת עם מחנק בגרון, עם תחושה של כובד ואובדן עצות. תחושה שאבדנו כעם. שנים אני מנסה לחפש את הסיבה ואת הפתרון לתחושותי בשיחות אל תוך הלילה, בלימוד, בקריאה ובהתבוננות.

אני מנסה להבין מה לא עובד אצלנו, אצל עם הסגולה. מדוע אנחנו לא מצליחים לחיות בשלום זה עם זה, לחיות בשלום עם עצמנו, להגדיר סוף סוף את זהותנו?

כשנתקלתי בסיפור התבגרותה של הרוח הצלחתי להרפות מעט מהמועקה, כי לרגע הבנתי שאולי עם ישראל עוד לא השלים את המסע הזה, אולי הוא מעולם לא סיים לחצות את המדבר.

אני מאמינה שהיום הגיעה שעתנו להתבגר ולהתגלגל לשלב הבא.

אמנם המסע עוד ארוך, אך השלב הבא ברור כשמש. הגיעה העת ליצור זהות של יהודי חדש, אמיתי ונכון לכולנו, יהודי ש"אבותיו נאספים אליו" ("פתוח סגור פתוח", יהודה עמיחי), שמכבד את שורשיו ולומד מעברו; אך יחד עם זאת יש בו אומץ לשנות, ולא לחיות בצלו המצמצם והמקובע של העבר. עלינו ליצור יהודי שהולך בדרכו בתום לב, ומתוך אמונה בעמו ובייחודו, ובסוף הדרך הוא מהווה חלק גאה ובלתי נפרד מעם צבעוני מאין כמוהו, אך עם זאת מאוחד - עם ישראל.

הגיעה העת לדרוש יהודי אחר, חדש ומתחדש.

הגיעה העת לדרוש יהדות אחרת.

נובר עמיקם

בין עבודה למבחן, בעוד יום של חול, נח מבטי על סיפור ישן שכתב פרידריך ניטשה - סיפור על מסע התבגרותה של הרוח ("כה אמר זרתוסטרא").

זהו מסע שמוכר לנפש האדם, שכן אין נפש שלא טעמה את טעמו, ובד בבד נראה שזהו מסע שעם ישראל כולו פספס. בסיפור התבגרותה עוברת הרוח שלושה גלגולים:

בראשית היא גמל. רחבגב הוא הגמלוסבלני עד אין קץ, וכך נודד הוא בעולם ואוסף לתוכו חוויות ומראות, מחשבות ותחושות. הוא אוסף ואוגר ונושא בגאון גדול את כובד משקלם של החיים בדבשתו. עד שהוא מגיע למדבר השומם.

ובמדבר עוצרת הרוח ומבינה לאיטה שסחבה עמה דִי, שכובד המשקל מעיק עליה עד כדי כך שהיא מתקשה להמשיך ולהתקדם במסעה. הרוח מגיעה לתבונה שכעת היא זקוקה לחירות ולאומץ לב, ועל כן הופכת הרוח מגמל לאריה.

האריה בגבורתו דורש את חירותו ואף מעז לומר "אני רוצה" ולא רק "אני מצווה".

"סחבתי דִי", אומרת הרוח בדמות האריה, "כעת אני רוצה לברוא ערכים חדשים יישינים. את הישן אקח מתוך הניסיון שנשאתי על גבי, ואילו את החדש אברא מתוך האומץ לפקוח עיניי ולהרגיש בנפשי מה נכון לי".

אולם האריה לא צולח את כל המסע. חסרה לו תמימות, חסר לו כושר השכחה.

הרוח עוברת לשלב הבא והופכת מאריה לילד תמים.

הילד התם מבקש את רצונו הטהור, מתחבר לפנימיותו שאינה מוטה מכובד משקלו של העבר ומחובותיו של המצווה.

לבסוף משלימה הרוח את מסעה; גדושה בניסיון העבר, אמיצה דיה כדי לשנותו ולהימנע מקיבעון,

לקבלת גיליון היכרות של 'דעות' ניתן להתקשר: 03-607-2739

דעות 43, יולי 2009

הגוף בראי היהדות ובחברה הדתית

"בצלם יתהלך איש"

מיניות בעולמם של רווקים ורווקות אורתודוקסיים ג'ני רוזנפלד

האמנות היהודית ויחסה לגוף דוד שפרבר

מחשבות על חוויית הגוף הנשית בחברה הדתית נעמה פלסר

ראיון עם רונן יצחקי וטליה פרלשטיין המלמדים מחול בציבור הדתי מיכל זכות

פרויד, אריקסון ורבי אלעזר בן פדת אדמיאל קוסמן

ספר הזוהר וגוף האדם יוסי פרומן

הגוף בשירה העברית המתחדשת שלומית נאור

מחיר מנוי [חמישה גיליונות]: 180 ש"ח; מחיר לצעירים: 60 ש"ח
 להזמנת גיליון היכרות חינם: 03-6072739 deot.ta@gmail.com